GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacţiunea şi administraţiunea:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22. „Gazeta“ iese
Mercurea, Vinerea şi Dumineca.
Preţulŭ abonamentului:
Pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe
trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Ţerĭ esterne pe şése
lunĭ 14 fr., pe anŭ 28 francĭ.

Anulŭ XLVII.

Sĕ prenumeră:
la poştele c. şi r. şi pe la dd. corespondenţĭ.
Anunciurile:
una serie garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30
cr. v. a. pentru fiăcare publicare. — Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 27. Dumineca 4 (16) Marţiu **1884.**

Braşovŭ 4 Marţiu st. v.

Se vede că amŭ atinsŭ córda cea mai sensibilă a adversarilorŭ noştri dândŭ pe faţă uneltirile consorţiului fraţietăţii, căcĭ acum se acaţă de noi şi organulŭ guvernamentalŭ din Clusiŭ mustrându-ne grozavŭ pentru cutezarea ce-o avurămŭ de a demască pe cei cari sub firma de „patrioţi“, de ómenĭ „moderaţi“, de campionĭ ai „frăţietăţii şi „dreptăţii“ se viră printre poporŭ şi cu vorbe înşelătóre voiescŭ se'lŭ seducă a-şĭ vinde drepturile, pentru cari au luptatŭ şi au sângeratŭ strămoşii noştri veacurĭ întregĭ.

„Tóte sunt frumóse“ — scrie „Kolozsvari Közlöny“ — numai aceea n'o scimŭ, cândŭ a luatŭ „Gazeta“ în arêndŭ séu cândŭ şi dela cine a căpĕtatŭ brevetŭ pe patriotismŭ pentru sine şi pentru soţii sĕi de principii. Se vede că cu tóte lecţiile (sic!) ce i le-a datŭ în privinţa acésta „Viitorul“ şi „Telegrafulŭ“, harapulŭ nu se mai póte face albŭ. Şi aceea near plăcé se scimŭ că de unde a aflatŭ „Gazeta“ că la disposiţa Viitorului stau două milióne de baionete. Dóră n'au numĕratŭ aicĭ şi baionetele rusescĭ?“....

N'amŭ pretinsŭ niciodată că amŭ fi luatŭ în arendă patriotismulŭ, amŭ respectatŭ totdéuna opiniunile altora, dér nimeni pe faţa pămêntului nu póte cere dela noi ca se renunţămŭ la libertatea opiniunilorŭ nóstre spre a face pe placulŭ celorŭ din consorţiulŭ „fraţietăţii“ şi a patronilorŭ lorŭ. Aşa de naivĭ credemŭ, că nu ne vorŭ ţiné nicĭ Maghiarii dela fóia guvernamentală, ca sĕ nu cutezămŭ a ne dá părerea francŭ şi nefăţăritŭ asupra purtărei clienţilorŭ lorŭ din numitulŭ consorţiŭ.

De unde şi până unde vinŭ acum tocmai Ungurii din Clusiŭ se ne înculpe, că amŭ voi se monopolisămŭ patriotismulŭ? Ei, cari acusă şi insultă în modulŭ celŭ mai barbarŭ tóte popórele nemaghiare, pentru că „cutéză“ a avé părerĭ şi dorinţe diferite de acele ale stăpânului lorŭ şi ale slugarnicei şi pestriţei sale cete, ei voiescŭ se ne dispute noue îndreptăţirea de a critică atitudinea câtorva persóne, cari au păşitŭ în publicitate, aşa cum ne dictéză judecata şi consciinţa de Românŭ?!

Vĕ întrebămŭ sĕ ne spuneţi sincerŭ, că óre nu partida d-lui Tisza este aceea, care se pórtă acum de optŭ anĭ de ḑile aşa ca şi cândŭ ar fi căpĕtatŭ brevetŭ nu numai pe patriotismŭ, dér pe statulŭ întregŭ cu totŭ ce se află şi vieţuesce în elŭ? Voiţĭ acum se ne mai luaţĭ şi libertatea opiniunei? Ajuns'au óre lucrurile deja aşa departe ca d-lŭ Tisza cu mamelucii lui sĕ ne ne prescrie ce se credemŭ, ce se gândimŭ şi ce se mărturisimŭ înaintea lui D-ḑeu şi a ómenilorŭ?

Domnii dela „Kol. Közlöny“ se facŭ numai de risŭ cu asemeni pretensiuni şi „lecţiile“ ce voiescŭ se ni le dé nu vorŭ avé — fi asigurămŭ — nicĭ câtŭ negru sub unghia mai multă trecere la noi, decâtŭ minciunile, ce le înşiră foile consorţiului „frăţietăţii“, spre a infrumseţa ruşinósă capitulare şi laşa vêndare a drepturilorŭ nóstre naţionale, cari ni-o propunŭ ca preţŭ alŭ împăciuirei cu patronii lorŭ.

Ómenii frăţietăţii au mersŭ aşa departe, spre a escusă felonia lorŭ, rumperea lorŭ de corpulŭ naţionalŭ, încâtŭ s'au provocatŭ la puterea armată de care dispune monarchia şi aliaţii sei şi ne-au ḑisŭ: „de geaba vĕ veţi svêrcoli voi pentru recâştigarea drepturilorŭ naţionale, căcĭ statulŭ ungarŭ nu voiesce sĕ scie de aceste drepturi şi se razimă în doue milióne de baionete“. In mărginirea lorŭ ei nu s'au gânditŭ, că aceste „doue milióne de baionete“ ar puté se strivéscă şi statulŭ ungarŭ şi că prin urmare argumentulŭ acela s'ar puté întrebuinţa cu aceea-şi îndreptăţire şi faţă de cei ce sunt aḑi la cârmă.

Fóia Clusiană se vede că n'are mare încredere în „miliónele de baionete“; se teme că în aceste ar puté fi cuprinse în cele din urmă şi baionetele rusescĭ şi atuncĭ s'ar puté întórce fóia pe dosŭ. Nu se póte ḑice că temerea acésta n'ar fi basată în situaţiunea generală politică de aḑĭ, cândŭ Rusia apare ca alŭ treilea membru în alianţă. Décă ómenii frăţietăţii au înţelesŭ între cele duóe milióne şi baionetele rusescĭ sĕ se esplice, căcĭ acolo sunt „factorii politicei dominante.“

Ḑice în fine „Kol. Közlöny“: „Partida (?) frăţietăţă voiesce se priméscă starea actualŭ a lucrurilorŭ, ear celeilalte partide nu-i trebue uniunea, îi trebue scupcina Sibiiana dela 1863/4. De ce este „Gazeta“ aşa de întolerantă faţă de vederile celorlalţi? Se admitemŭ casulŭ, că principiele „Gazetei“ o se învingă cândva. Intrebămŭ nu ar fi atuncĭ destuĭ ómeni şi din partida „Gazetei“, cari se âmble după osŭ de rosŭ şi după decoraţii?“

Ei bine, décă va sosí acelŭ momentŭ — şi ne rugămŭ la Dumneḑeu se sosécă cu-o óră mai înainte — ca principiele ce le apĕrămŭ sĕ iésă învingĕtóre, atuncĭ cei ce luptă şi vorŭ luptă pentru realisarea lorŭ vorŭ avé unŭ dreptŭ la recunoscinţa naţiunei. Dér cum se potrivesce acésta faţă de aceia, cari părăsescŭ naţiunea lorŭ şi se facŭ instrumentele adversarilorŭ pentru câte unŭ osŭ de rosŭ şi pentru câte o decoraţia? Noi vedemŭ aicĭ o mare deosebire.

Fóia Clusiană vorbesce de-o partidă a frăţietăţii. O asemenea partidă nu esistă. Tocmai primirămŭ o scire telegrafică dela Pesta, că „conferenţa d-lui Gall“ convocată cu atâta alaiŭ a făcutŭ fiasco teribilŭ, căcĭ afară de d-lŭ Gall, care ţine stégulŭ, numai vre-o duoi trei membrii ai redacţiei „Viitorului“ în frunte cu Metropolitulŭ Roman au compusŭ „marele“ conductŭ, cu care duşmănii noştri sperézá a înmormêntă drepturile nóstre.

Zadarnică speranţă! Drepturile naţiunei române nu potŭ fi compromise prin laşitatea unorŭ fii rĕtăciţĭ ai ei; ci vorŭ sustă până cândŭ va trăí acestŭ bravŭ poporŭ şi vorŭ învinge séu vorŭ perí împreună cu elŭ!

Cronica evenemintelorŭ politice.

„Telegrafulŭ“ din Bucurescĭ respunde ḑiarului „Nemzet“ următórele:

> Mărturisimŭ, că nu înţelegemŭ, de ce agitaţiune vorbesce „Nemzet“. Românii au atâta de făcutŭ la eĭ acasă, atâtea lipsurĭ sunt de împlinitŭ la noi, în câtŭ nimenĭ n'are vreme sĕ se gândéscă la aventurĭ. Şi apoĭ România are îndestulŭ consciinţă de însemnătatea relaţiunilorŭ internaţionale, pentru a nu căută sĕ se amestece în afacerile interne ale altorŭ state.
>
> E dreptŭ, că România se interesézá de mersulŭ fraţilorŭ lorŭ din Transilvania. E adevĕratŭ, că presa se ocupă de eĭ. Cele mai însemnate organe înse i-au sfătuitŭ tot-déuna sĕ-şi apere drepturile pe calea legală. Tótă lumea la noĭ este convinsă, că cu pace şi legalitate Transilvănenii vorŭ puté sĕ păşéscă mereu înainte pe calea culturei lorŭ, şi orĭ câtŭ de arbitrarĭ ar fi stăpânitorii, nu vorŭ puté sĕ-i împedice de câtŭ strivindŭ în picióre pactulŭ fundamentalŭ. adică liniştea, ordinea, propăşirea lorŭ proprià. Toţĭ sunt convinşĭ, că numai pe têrêmulŭ pacînicŭ alŭ luptei culturale se potŭ înţelege diferitele naţionalităţĭ, carĭ alcătuescŭ regatulŭ ungarŭ. Şi cândŭ timpulŭ şi forţele nu vorŭ mai fi perdute în lupte micĭ şi jóse din lăintru, ródele conlucrăreĭ lorŭ vorŭ fi nemĕsurate, şi pentru statŭ şi pentru Ungurĭ, şi pentru Românĭ...“

Se crede, că Lunĭ se va începe în camera română discuţiunea asupra revisuirei Constituţiunei. Nenumĕratele proiecte, ce s'au ivitŭ până acum asupra electoratului, facŭ pe mulţĭ sĕ susţina, că legea electorală nu va fi atinsă întru nimicŭ, tótă revisuirea mărginindu-se numai la modificarea câtorva articole din constituţiune.

„Românulŭ“, ocupându-se de unirea, ce se ḑice, că s'ar fi făcutŭ între oposiţiunea conservatóre şi ceca ce se numiá sincerŭ liberală, ḑice, că o asemenea unire nu-lŭ înspăimêntă de óre-ce numai o oposiţiune, care nu are scopulŭ de a resturnă pe miniştri pentru ale luá loculŭ, ci pentru a înlocuí principiile susţinute şi puse în lucrare de ministerŭ, cu altele bine şi limpede declarate, pe carĭ naţiunea, sĕ créḑă, că potŭ duce la binele şi fericirea ţerei, numai o asemenea oposiţiune póte sĕ isbutéscă şi mai cu sémă sĕ dăinuéscă.“ Cu acéstă credinţă, „Românulŭ“ ḑice amicilorŭ şi partisanilorŭ sĕi: „Oposiţiunea nu vĕ póte luá puterea, căcĭ nicĭ puternică este, nicĭ unită nu póte fi, nicĭ încredere póte inspiră naţiunii. Dér, nu uitaţĭ, că încrederea ţerii aţi dobênditŭ'o pe temeiulŭ unei programe şi că numai respectândŭ şi aplicândŭ acea programă puté-veţĭ păstră încrederea, puté-veţĭ deţiné puterea, puté-veţĭ biruí pe adversarii credinţelorŭ şi aspiraţiunilorŭ nóstre şi ale naţiunii. In afară de acéstă cale nu este nicĭ adevĕrŭ, nicĭ mântuire; ci numai frământărĭ şi póte şi periculóse frământărĭ.“

Desfiinţarea facultăţii de medicină din Iaşi a ridicatŭ furtunĭ în a doua capitală a ţerei. Mai pe fiecare ḑi se ţinŭ întrunireĭ de profesorĭ, de studenţĭ, de cetăţenĭ. Resoluţiunile ce se iau sunt tóte defavorabile votului datŭ de cameră.

Aplicarea legei gradaţiunei salariei lorŭ profesorilorŭ a nemulţămitŭ pe mulţĭ. Profesorii seminarului din Buzĕu au adresatŭ camerei unŭ protestŭ în contra acestei legĭ, care nu-i pune pe unŭ piciorŭ de egalitate cu ceilalţĭ profesorĭ.

Profesorii universităţii din Iaşi ţinură unŭ consiliu universitarŭ. După o discuţiune mai lungă s'a decisŭ a se numí o comisiune, care sĕ mérgă la Bucurescĭ şi sĕ stăruiéscă pe lângă guvernŭ şi pe lângă corpurile legiuitóre, pentru ca sĕ se mănţie facultatea de medicină din Iaşi.

„Adeverulŭ“ află, că societatea „Carpaţii“ va organisá nisce serbărĭ pentru a celebră într'unŭ modŭ demnŭ centenarulŭ redicăreĭ Românilorŭ din 1784, sub conducerea lui Horia şi Cloşca.

Se ḑice că guvernulŭ românŭ a acordatŭ societăţii rusescĭ de navigaţiune „Gagarin,“ dreptulŭ de a aşeḑá debarcadere la Turnu-Severinŭ, Zimnicea, Giurgiu, Brăila şi Galaţi.

Principele Napoleonŭ, fiindŭ încunosciinţatŭ de către ministerŭ, că guvernulŭ nu-ĭ póte permite, ca unŭ soldatŭ francesŭ sĕ între în serviciu în străinătate, a telegrafatŭ îndată fiuluĭ sĕŭ, ca sĕ se întórcă câtŭ se va puté mai curêndŭ în Parisŭ, pentru a nu dá cabinetului Ferry ocasiunea de a înterpretá într'unŭ modŭ reu-voitorŭ lipsa sa, de alt-cumŭ fórte naturală, din Francia.

Décă apropiarea operată între Germania şi Rusia a făcutŭ nemulţămire la Viena, ḑice „le Temps“ dela 10 Marte, ea a produsŭ o

impresiune și mai rea încă la Pesta. Maghiarii n'au uitatŭ nicĭ n'au ertatŭ rolulŭ Rusieĭ în însurecțiunea unguréscă din 1848; împeriulŭ Țarilorŭ a rĕmasŭ pentru dênșii dușmanulŭ tradițiounalŭ și ereditarŭ. Ura și gróza de muscalĭ sunt încă sêmțemintele dominante în regatulŭ sfântului Stefanŭ; ele au fostŭ mobilele esențiale ale politiceĭ lui Andrassy; dênșii au silitŭ pe acestŭ ministru sĕ lege destinele țēreĭ sale cu acele ale Germanieĭ. De aceea, orĭ-ce schimbărĭ de curteniri între cabinetele din Berlinŭ și din Petersburgŭ au avutŭ în totdéuna darulŭ sĕ deștepte gelosia și temerile națiuneĭ unguresci. Este de ajunsŭ sĕ citimŭ în acestŭ momentŭ diarele rigatului, care sĕ înspiră de ordinarŭ din cercurile guvernamentale, pentru a înțelege întensitatea acestui sêmțemêntŭ în momentulŭ de față.

In parlamentulŭ germanŭ P o l o n i i au presentatŭ o propunere, prin care cerŭ sĕ se întroducă în legea de organisare a putereĭ judecătoresci următórele duóe stipulațiunĭ: 1. Ca în părțile acelea din Polonia, care au fost date Prusiei ăncă din anulŭ 1772, limba polonă sĕ fiă pusă p'o tréptă egală cu cea germană, și 2. că în procesele ce se vorŭ judecá în imperiu, și care vorŭ fi între duóe părțĭ, ce nu cunoscŭ limba germană, sĕ se întrebuințeze unŭ tâlmaciŭ și, în acestu casŭ, sĕ se încheiă unŭ jurnalŭ deosebitŭ în limba părțilorŭ.

Se telegrafézá din L o n d r a, că suntŭ aprópe sfêrșite negociârile puterilorŭ continentale cu Anglitera în privința demersurilorŭ comune, ce trebuescŭ făcute contra dinamitardilorŭ. Tóte puterile s'au învoitŭ ca, prin corespondințĭ directe între autoritățile polițienescĭ, sĕ supraveghieze mișcările tututorŭ persónelorŭ bănuite.

Clușiu 13 Martie 1884.

Dle Redactorŭ! Adunarea alegĕtorilorŭ românĭ din comitatulŭ Coșocnei convocată de dnii Iuliu Coroianŭ și Bas. Podóbă s'a ținutŭ erĭ în 12 Marțiu, fiindŭ de față unŭ numĕrŭ considerabilŭ din tóte cercurile. Cu bucuriă vĕ anunciŭ, că tóte desbaterile au decursŭ în modŭ esemplarŭ.

Comitetulŭ Clubului s'a alesŭ precum urmézá:

Președinte: Il. D. Ales. Bohățelŭ.
V.-președinte: D-lŭ Iuliu Coroianŭ.
Secretariu: D-lŭ Alesiu Popŭ.
Cassariu: D-lŭ Emer. Popŭ.

Membrii on.: I. S'a Ladis. Vaida. P. o D. Gavrilă Popŭ protop. rom. Vasiliu Roșescu protopresbiterŭ gr. or. Vasiliu Almășianu și Andreiu Truță. Suplențĭ: Basiliu Podóbă, Ioanŭ Petranŭ și Ladis. Popŭ.

Pentru constituirea subcomitetelorŭ cercuale s'a alesŭ în cerculŭ Huedinului: D. Anania Popŭ; în cerculŭ Coșocnei: D. Ioanŭ Hossu; la Téca: D. Ludovicŭ Simonŭ proprietarŭ.

După decurgerea alegerilorŭ s'a încinsŭ o discusiune cu privire la ținuta nóstră politică. Cu plăcere constatezŭ, că C l u ș i a n i i t o ț ĭ s u n t a d e r i n ț ĭ a i p r o g r a m e i n ó s t r e r o m â n e s c ĭ d i n 1881 afară de D. protopresbiterŭ Vasile Roșescu, care cu argumente naive a vorbitŭ, pentru programa foilorŭ Nr. 1 din Sibiu și Nr. 2 din Pesta, fără de a fi luatŭ în considerare de cineva. Este de prisosŭ zelulŭ celŭ arată d-sa în aceea, că jócă după dicala Pré Sânției Sale redactorelui dela fóia Nr. 1. din Sibiiu.

In fine D-lŭ Lad. Vaida a propusŭ, sĕ se trămiță, o rugare la conferința, ce se va ține în 14 Martie la Pesta, pentru ca sĕ se marginéscă numai la constituirea sa fără de a aduce conclusŭ cu privire la ținuta nóstră politică. Acéstă propunere cu unanimitate fŭ respinsă, din causă că noi nu scimŭ cine se va aduná în Pesta. Adunarea alegĕtorilorŭ românĭ, din, comitatulŭ Clușiuluĭ nu vré sĕ iea notă despre fracțiunea dejosirei nóstre naționale, care lucră spre detrimentulŭ nostru naționalŭ, rumpêndu-se de corpulŭ națiunei. Românii din acestŭ comitatŭ nu'șĭ vêndŭ țéra nicĭ-odată.

Unŭ alegĕtoriu.

Unŭ altŭ corespondentŭ ne scrie din **Clușiu** cu data de 14 Marte a. c. cu privire la conferența alegătorilorŭ de acolo următórele:

Ca o aparițiune tristă, trebue sĕ vĕ comunicŭ, că la conferința din cestiune domnii municipaliști de astă érnă n'au participatŭ mai de locŭ — ba ce-i mai multŭ, corifeulŭ partidei municipaliștilorŭ românĭ (cum sĕ numescŭ Josiceștii) domnulŭ Dr. Aureliu Isacŭ, care până acuma, după cum scimŭ, totdéuna a luatŭ parte activă în luptele naționale, a remasŭ cu totulŭ afară; mai înainte era secretariulŭ clubului, acuma nici de membrŭ alŭ clubului n'a mai fost alesŭ.

Óre neînțelegerile de pe timpulŭ alegerilorŭ municipale sĕ fiă produsŭ întru adevĕrŭ scisiune între bravii români ai acestui comitatŭ?

Ar fi de totŭ regretabilŭ și e de doritŭ, ca se uite frecările din trecutŭ și acuma, cândŭ avemŭ de a apĕrá interese vitale naționale, sĕ se unéscă érășĭ și sĕ purcédă solidarĭ, ca și pĕnă acuma, pentru-că postulatelorŭ nóstre juste numai atuncĭ se póte încâtvá satisface, décă acțiunea tuturorŭ Românilorŭ va fi solidară, încâtŭ amŭ mai avé o radă de speranță de a ne recâștigá vr'unŭ dreptŭ pe căi constituționale.

Iustus.

Convocarea conferenței electorale în Deva.

Onorabile Domnule!

In urma și pe basa apelului trămisŭ dela comitetulŭ permanentŭ din Sibiiu, relativŭ la organisarea cercurilorŭ electorale, subscrișii, în fața alegerilorŭ de deputațĭ ce ne stau la ușă, pentru a se puté luá mĕsurile necesarie prealabile, spre a procede uniformŭ în întregŭ comitatulŭ, din încredințare ne luămŭ voia a Te învitá, cu totŭ respectulŭ, sĕ binevoiescĭ a participá negreșitŭ, la conferința electorală constituantă, ca ce va avé locŭ în Deva la 21 Marte a. c. st. n. după amédĭ la 4 óre.

Nutrindu-ne speranța, că pré stimatŭ D-ta nu vei lipsí dela acéstă momentósă conferință, te rugămŭ sĕ primescĭ espresiunea distinsei nóstre considerațiunĭ.

D e v a 4 Marte 1884 st. n.

I. Papiu m. p. **Dr. Petco** m. p.
G. Secula m. p. **F. H. Longinu** m. p.
Alesiu Olariu m. p.

Valea-Galdei (Munții apuseanĭ) 10 Marțiu 1884.

Stimate Domnule Redactorŭ! Nu este glumă. La lucru cu micŭ cu mare! Stapânii noștri nu glumescŭ, ci s'au apucatŭ de rĕsbunate, póte că sêmțescŭ o temere pentru nedreptățile, ce le facŭ necontenitŭ poporului românŭ. Acésta temere îi face din cândŭ în cândŭ sĕ însufle teróre Românului, care nu pretinde altceva, decâtŭ dreptate și egală îndreptățire cu celelalte națiunĭ conlocuitorie.

Temerea se vede și din perchisiția domiciliară, ce i s'a făcutŭ învĕțătorului Ioanŭ Domșa, care e celŭ mai diligentŭ în eparchia Albei-Julie — ba și fórte conscențiosŭ față de oficiulŭ sĕu. Insĕ Domnii dela cârmă s'au pornitŭ asupră-i pentru o poesiă poporală, ce-o scrise unu copilŭ din gura poporului munténŭ, în care se esprimă indignarea asupra relei tractărĭ ce-o sufere Românulŭ dela Ungurĭ. Pentru acéstă poesiă a huiluitŭ D. László prin hârțiile respectivului învĕțătorŭ; — ba în 28 Februariu a. c. îlŭ — citară, înaintea **tribunalului reg.** din **Alba-Julia,** unde i se făcură cele mai grave împutărĭ că ar băgá în copii încă de micĭ sêmțulŭ de ură contra Ungurilorŭ ș. a.; ba îlŭ făcură atentŭ și la corespondința, ce s'a publicatŭ în Nr. 3 din „Gazetă“ a. c. dicêndui-se: „Ați publicatŭ *), că pentru unŭ lucru bagatelŭ amŭ venitŭ pe munte.“ In urmă s'a luatŭ cu elŭ protocolŭ de 3 cóle de hârtiă cu tótă stricteța.

Nu fură de ajunsŭ învestigările din partea reg. tribunalŭ; de altă parte se mai încercà și D-lŭ solgăbireu, Köblös Miklós, a face escursiunĭ printre poporulŭ munténŭ și a-lŭ seduce prin astfeliu de cuvinte: „voi puteți trăí și fără scólă, nicĭ că sunteți oblegațĭ a vĕ trimite elevii la scólă, că cei dela țéră *) — ba încă, adresându-se cătră unŭ preotŭ, dise: — „Pentru ce te interesezĭ așa tare de scólă, că cu aceea numai contrarĭ îțĭ capețĭ. Mai bine lasă-i de capulŭ lorŭ, că mai bine o poțĭ duce cu cei ce nu sciu carte, căcĭ din munténĭ nu vei face advocațĭ.“ Eră, cândŭ a venitŭ cu investigațiune contra judelui comunalŭ, care n'avŭ causă suficientă, ci erá provocatŭ numai pentru interesulŭ D-sale, atuncĭ ne recomandà diarulŭ „Viitorulŭ“, că este fóie fórte bună, și ar trebu-î sĕ ne abonămŭ. Respunsulŭ fŭ: „Din Pesta nu sperămŭ viitoriu, apoi de frățietate suntemŭ sătui pănă în gâtŭ. Românii sunt deplinŭ convinșĭ despre valórea frățietății multŭ lăudate. Ce frățietate ne mai trebue, décă d-lŭ solgăbireu, cândŭ a fostŭ sĕ se întrunéscă comitetulŭ Asociațiunei transilvane pentru literatura poporului românŭ în Sântimbru, și-a îngroșatŭ nasulŭ a provocá pe respectivulŭ comitetŭ, a-i arătá documentele? Cu terorismulŭ lorŭ nicĭ-odată nu vorŭ câștigá frățietatea Românilorŭ! Moțulŭ.

*) Acea corespondența n'a scris'o d. învĕțătorŭ Domsa, ci unŭ proprietarŭ din acele părțĭ. Red.

*) Óre sĕ fie cu putință, ca unŭ subprefectŭ sĕ cuteze a merge asa departe, ca sĕ îndemne pe poporŭ pe față, se calce legea? Red.

„Ateneulŭ Românŭ“

i n s t i t u t ŭ t i p o g r a f i c ŭ în S i b i i u.

Subsemnații aducemŭ la cunoscința onoratului publicŭ, că provocațĭ de cătră mai mulțĭ bărbațĭ de frunte ai națiunei nóstre și de cătră unele din meetingurile române ținute în anulŭ trecutŭ, dorindŭ a corespunde opiniunei publice și a mulțămí una din cele mai sêmțite trebuințe la Românii din Austro-Ungaria, ne-amŭ unitŭ într'unŭ consorțiu pentru înființarea uneĭ societățĭ pe acțiunĭ sub firma „A t e n e u l ŭ r o m â n ŭ i n s t i t u t ŭ t i p o g r a f i c ŭ“, cu scopulŭ de a desvoltá și înavuțí literatura română și a fundá unŭ diarŭ cotidianŭ totdéuna organŭ alŭ partidei naționale române.

Capitalulŭ socialŭ va fi de u n a s u t ă m i i f l o r i n i v. a. compusŭ din 1000 acțiunĭ à 100 fl.

Timpulŭ și loculŭ subscrierei ăcțiunilorŭ se va face cunoscutŭ dilele acestea conformŭ legei comerciale.

S i b i i ŭ, 2 Februariu 1884.

Vincențiu Babeșŭ,
proprietarŭ, membru alŭ Academiei române.

George Barițiŭ,
membru alŭ Academiei române.

Partenie Cosma,
advocatŭ.

George Pap,
proprietarŭ.

Dr Ioanŭ Rațiŭ,
advocatŭ.

Visarion Roman,
directorŭ alŭ Institutului de creditŭ și de economii „Albina“, membru corespondentŭ alŭ Academiei române.

George Secula,
advocatŭ.

Anania Trombitașŭ,
referentŭ școlarŭ în consistoriulŭ archidiecesanŭ gr. orient. din Sibiiŭ.

Din Făgărașŭ cu data de 9 Martie se scrie diarului „Sieb. d. Tagblatt“: In 8 Martie sĕ ținŭ adunarea ordinară lunară a comitetuluĭ administrativŭ. La ordinea dileĭ erau 80 de obiecte. Relevămŭ din raportulŭ inspectorului școlariu comunicatele, că ministrulŭ de culte și înstrucțiune publică n'a aplacidatŭ propunerea, prin care sĕ mărea salarele unorŭ învĕțătorĭ dela scólele de statŭ, mai încolo, că învĕțătoriulŭ Albani s'a întrodusŭ ca învĕțătoriŭ în școla elementară de statŭ, care s'a înființatŭ în Sâmbăta inferióră și că la 1 Marte s'a deschisŭ școla îndustrială ce s'a fundatŭ în basa articlului de lege VIII din 1872 și în basa ordinațiunii ministeriale din 16 Augustŭ 1882. Inspectorulŭ de dare a raportatŭ despre unŭ șiru de petițiunĭ relative la restanțele de contribuțiune și despre cestiunea tacselorŭ militare. Incassarea contribuțiunii este satisfăcĕtóre restanțele în genere sunt puține.

Din raportulŭ inginerului superiorŭ este mai însemnată o hârtiă dela oficiolatulŭ comitatului Tĕrnăvii marĭ, prin care se învită comitatulŭ Făgărașului, ca sĕ facă în terenulŭ Oltului o ambulațiune, prin care din nou sĕ se pună în discusiune r e g u l a r e a O l t u l u i. In comisiunea, care se va formá din amĕndóuĕ comitatele, s'a denumitŭ din partea Făgărașului Vice-comitele și îngenerulŭ superiorŭ. Pentru primirea și ținerea drumului dela Șercaia pănă la Fântâna în stare bună, care are de a legá Făgărașulŭ cu gara dela Homorodŭ seu fie ru-

gatŭ printr'o cerere ministeriulŭ de comunicațiune și comerciu. Podurile și drumurile din comitatŭ se află în stare bună. După relațiunile fisicului starea sănătatii este fórte bună. Numaĭ în câteva comune s'au întemplatŭ câteva casurĭ de difteritică.

Din Orșova 26 Febr. v. 1884.

(Reuniunea de lectură română-sêrbă din Orșova-vechiă) ca și alte societățĭ române din patriă sêmțêndŭ împreună cu întréga națiune lipsa de școle române de fetițe, conduse de celŭ mai nobilŭ sêmțemêntŭ de a vedé idea, susceputŭ în mai multe părțĭ locuite de Românĭ, realisată și în opidulŭ nostru, 'șĭ-a propusŭ a arangiá unŭ balŭ în folosulŭ fondului școlei de fetițe ce este a se înființa în Orșova. Acestŭ balŭ s'a arangiatŭ în 1 Marte a. c. în sala spațiósă, și frumósă a „Cerbului de aurŭ“ din locŭ, sub conducerea orchestrului musicei militare din Caransebeșŭ. Dansulŭ s'a începutŭ cu „Hora boerêscă“, și a duratŭ sub impresiunea mulțămirei generale până în ȡiori de ȡi, încheiândŭ-se de nou cu „Hora“.

Balulŭ a fost fórte cercetatŭ, nu numai de publiculŭ localŭ, și din jurŭ, dér chiarŭ și din România ne-au onoratŭ mai multe familii române cu presența lorŭ. Balulŭ s'a înălțatŭ la primulŭ rangŭ între tóte balurile arangiate în carnevalulŭ de êstimpŭ, prin costumele pitorescĭ naționale române.

Am fost încântațĭ și mandri, veȡêndŭ, că în costumele nóstre nu numai damele române, dér și alte străine inamoresându-se s'au presentatŭ și aceste în costumŭ românŭ.

Din biletele de intrare, și din solviri peste prețŭ au încursŭ totalŭ fl. 232.50, din care scoțêndu-se spese fl. 98.70 au remasŭ ca venitŭ fl. 133.80, care suma s'a și predatŭ Matrónei române Ana Vasilieviciu ca președintă ad hoc a reuniunei femeilorŭ române din Orșova.

Ne ținemŭ de cea mai sacră datorința a aduce la publică cunoscință numele și conumele acelorŭ domni contribuenți, carĭ n'au pregetatŭ a concurge la scopulŭ nostru marețŭ, carĭ sunt următorii:

Ilustrit. Sa episcopulŭ diecesanŭ D-lŭ Ion Popasŭ 5 fl. Alteța Sa Carageorgevici 10 fl. Il. Sa D-lŭ generalŭ Traianŭ Doda 5 fl. D-nii: Nicolau Vasilieviciu 5 fl. Ion Vasilieviciu 5 fl. George Baiașiu d. Csebes. 2 fl. Ladislau Bordașŭ adv. 1 fl. Aureliu Isacŭ sodal. comerc. 2 fl. Otto Hoffman d. Plaviseviza 1 fl. Stefan Pauloviciu preot. 2 fl. Spiridon Sandru preot. 1 fl. Lazar Ioanovics Bpesta 3 fl. Demetriu Pecurariu 2 fl. D-șóra Alexandra Trocna 2 fl. d-lŭ Stefan Popoviciu $^{1}/_{2}$ Napoleon. Matei Netter 1 fl.; cărora în numele Societății de lectură aducemŭ mulțămita nóstră solemna, pentru nobilulŭ actŭ și interesŭ manifestatŭ față de întreprinderea nóstra sacra.

Mihailŭ Popoviciu,	P. Calçiunariu,
protopopŭ ca președintele societățeĭ.	advocatŭ ca secretariulŭ societățeĭ.

Diverse.

(Prima întrunire literară) din ciclulŭ alŭ duoilea ținută Joia trecută în sala cea mare a gimnasiuluĭ nostru din locŭ, a fostŭ totŭ așa de bine cercetată, ca și întrunirile din ciclulŭ primŭ, cu carĭ cetitorii noștri au fostŭ neîntreruptŭ ținuțĭ în curentŭ. La vre-o sută duoĕ-ȡecĭ de dómne și domnișóre și cam vre-o duoĕ-ȡecĭ domnĭ asistau și de astă-dată la inaugurarea șirulŭ alŭ duoilea din instructivele serate aranjate de d-nii profesorĭ dela școlele medii române de aicĭ. Dovadă, că damele nóstre prețuescŭ pe deplinŭ silințele d-nilorŭ profesorĭ și totodată, că aranjatorii acestorŭ serate au fostŭ destulŭ de desterĭ atâtŭ în ceea-ce se atinge de materiele alese, catu și în ceea ce privesce modulŭ de pertractare alŭ acestora. — Serata o deschise d-lŭ directorŭ S t e f a n ŭ I o s i f ŭ, care, după-ce salută adunarea, impărtăși, că conformŭ dorinței generale s'a făcutŭ începutulŭ unei b i b l i o t e c ĭ, d e s t i n a t e s p e c i a l ŭ p e s ê m a d a m e l o r ŭ n ó s t r e de aicĭ. Deocamdata s'au procuratŭ cu suma de vre-o 80 fl. scrierile celorŭ mai bunĭ dintre autorii noștri moderni. Totodată comunică d-lŭ St. Iosifŭ, că în ciclulŭ acesta vorŭ luá parte activă la lectură și unele dintre dómne și domnișóre. La punctulŭ din urmă nu uită a aminti de clubulŭ literarŭ întemeiatŭ în decursulŭ carnevalului, accentuândŭ zelulŭ pentru cultivare și interesulŭ pentru literatura națională alŭ membrilorŭ acestuĭ clubŭ. — Disertațiunea d-lui profesorŭ Dr. N i c o l a u P o p ŭ despre „ț ê r i l e l o c u i t e d e R o m â n ĭ p â n ă p e t i m p u l ŭ î m p ĕ r a t u l u i A u r e l i a n ŭ“ a fostŭ câtŭ se póte de instructivă, éră legenda „J i p i i“ de Carmen Sylva a fostŭ de totŭ bine cetită de d-șóra E l e n a D i m i t r i u. — Intrunirea procsimă va fi Joia viitóre.

(Programa călătoriei archiducelui Rudolfŭ.) Programa călătoriei prințului R u d o l f ŭ și a princesei S t e f a n i a s'a stabilitŭ definitivŭ în modulŭ următorŭ: Părechea imperială va plecá din Viena la 14 Aprile 12 óre 45 minute nóptea spre Budapesta, unde trenulu sosesce la 6 óre 45 minute; după unŭ intervalŭ de unŭ cuartŭ de oră, trenulŭ specialŭ va porni mai departe pe linia Segedin-Orșova-Bucurescĭ-Giurgiŭ. Trenulŭ va trece prin capitala Romaniei la 16 Aprile, 6 óre diminéța, fără a se opri, și la 8 óre va sosi în Giurgiŭ. Aicĭ părechea Imperială ié Yahtul pusŭ la dispositiune de Principele Bulgarieĭ, și va trece Dunărea la Rusciucŭ. La 9 óre și jumĕtate, unŭ trenŭ specialŭ va duce părechea Imperială la Varna, unde se îmbarcă pe yahtul impêrialŭ „Miramare“, unde va lua și prândulŭ. Intrarea în Bosforŭ va avé locŭ la 17 Aprile, 7 óre diminéța și debarcarea în Constantinopole se va face la 9 óre. Părechia Imperială va sta aicĭ 6 ȡile până la 22 Aprile séra, cândŭ va pleca la Mudonia. Plecarea de aci va avé locŭ la 24, desŭ de diminéță, și vaporulŭ va întră în Varna în aceeașĭ ȡi séra; la 25 diminéța va urma călĕtoria spre Rusciucŭ, unde Inalta părechie va sosi la 2 óre și jumătate după améȡiu și va avé o întrevedere cu Principele Bulgarieĭ. Apoi trecândŭ Dunărea la Giurgiŭ, Mostenitorii Tronului Austriacŭ vorŭ sosi în Bucurescĭ la 25 Aprile, 9 óre séra, și vorŭ sta aci tótă ȡiua de 26. La 10 óre séra îșĭ vorŭ urma călĕtoria spre Turnu-Severinŭ, unde se vorŭ îmbarca pe unŭ vaporŭ alŭ companiei de navigațiune dunăreană; vaporulŭ va sosi la Belgrad în diminéța de 28. Părechia Imperială va sta aicĭ până séra și apoi, prin Semlinŭ și Budapesta, se va întórce la Viena.

(Societatea geografică română) s'a întrunitŭ Lunĭ séră în adunare generală în sala Senatului. M. S. Regele, președintele acesteĭ societățĭ, a venitŭ la órele $8^{1}/_{2}$. După ce M. S. a distribuitŭ premiile la elevii, ce au reușitŭ la concursulŭ ținutŭ în Septembre trecutŭ, d. Gr. Tocilescu a vorbitŭ despre geografia Dacieĭ. Apoi d. St. Hepites ținŭ o conferință asupra meteorologieĭ practice. Marțiĭ séra, a fostŭ a doua ședință.

(Societatea literară „Petru Maior“) a junimei române din Budapesta va arangiá serata literară-musicală Sâmbătă în 15 Martie a. c., în sala otelului „Archiducele Stefanŭ“ — Strada academiei Nr. I. — Inceputulŭ la 7 óre séra. Comitetulŭ aranjatoru: Gerasimŭ Sêrbu presidentŭ. Romulŭ Furduiu secretarŭ. Membrii: Pachomiu Avramescu, Emiliu Buttyan, Sevastianŭ Olariu, Aureliu Br. Poppŭ, Ioanŭ Popoviciu. Programa e următórea: 1. „Cuvêntŭ de deschidere“ de pres. societății Dr. George Creniceanŭ. 2. Mișcarea limbei române în vécŭlŭ curentŭ“ disertație de Gerasimŭ Sêrbu. 3. „Ouvertură Ruy Blas“ M. Mendelssohn, pentru patru mânĭ, esecutată de dómna Alecsandrina Liuba n. Babeșŭ și Aurelŭ Br. Popp. 4. „Secretulŭ pădurei“ poesie declamată de însușĭ auctorulŭ Pachomiu Avramescu. 5. a) „Nu te potŭ uită“ de F. Franchetti și b) „Visulŭ meu“ de X., cântate de Dimitriu Florescu și acompaniate pe piano de dómna Alecsandrina Liuba n. Babeșŭ. 6. „Incâtŭ putemŭ judecá interiorulŭ unui omŭ după esteriorŭ“, disertația de Romulŭ Furduiu. 7. „Faust“ de Gounod, pentru violină și piano de Alard esecutată de Joan Florianŭ și Aurelŭ Br. Poppŭ.

(D-șora Theodorini.) Noulŭ organŭ musicalŭ „Doina“ ne spune, că celebra cântărĕță română d-ra Theodorini, ale cărei splendide succese au umplutŭ colónele tuturorŭ ȡiarelorŭ spaniole, a părăsitŭ Madridulŭ. Se ȡice, că va veni prin România, apoi va plecá în America, unde are angajamentŭ.

(Confesiunile religiose în Cernăuțĭ.) Popolațiunea capitalei Bucovinei, care acuma 100 de anĭ eră curatŭ țêră românéscă, cresce într'unŭ modŭ rapidŭ și populațiunea ei după confesiunile religióse se grupéză în modulŭ următorŭ: Romano- și armeno-catolicĭ sunt 14,000; greco-catolicĭ 5800; greco-orientalĭ 9800; evangelicĭ 2500; Israelițĭ (Jidanĭ) 14,600. Cu toțiĭ cam 46,700 său în numĕrŭ rotundŭ 47,000 de suflete. Din acéstă populațiune Românii sunt mai puținĭ, pentru că din cele 9800 suflete greco-resăritenĭ partea cea mai mare nu sunt Românĭ, ci aceia sunt Rutenĭ. Din acestŭ conspectŭ statisticŭ se vede limpede și clarŭ, că Românii stau fórte rĕu în Cernăuțĭ, capitala Bucovinei, ceea ce ne însuflă mare îngrijire pentru elementulŭ românescŭ.

(Vagabunȡii în Dobrogea.) Se scrie din Constanța „Vocei Covurluiuluĭ“: Sub dominațiunea Turcilorŭ în Dobrogea nu se aflau Evreĭ de câtŭ de sĕmênță, unde și unde câte unulŭ, și aceia cu fesurĭ și cealmale. Indată ce Dobrogea a trecutŭ în stăpânirea Românieĭ, Evreii c i v i l i s a ț ĭ din România și alte țĕrĭ s'au năpustitŭ asupra eĭ, ca niște lăcuste flămânde, cu tóte că art. 4 din legea organisării Dobrogeĭ oprește categoricŭ de a se puté stabili cine-va în Dobrogea fără autorisațiunea administrațiunii. Bine au trăitŭ în Dobrogea și bine le mergea trebșórele, dér vorba Românului, tóte sunt pênă la o vreme; acŭm li s'a împlinitŭ și lorŭ. Prefectura de aicĭ, de și târȡiŭ, dér destulŭ de timpuriu pentru a curmă rĕulŭ până cândŭ nu prinde rădĕcină, a luatu dispositiunĭ, ca în timpulŭ culŭ mai scurtŭ posibilŭ sĕ isgonéscă pe toțĭ vagabonȡii din județulŭ Constanța. Mare trebue sĕ fie numĕrulŭ lorŭ, de óre-ce numai din orașulŭ Constanța figuréză până acum pe listă 135 vagabunȡĭ, toțĭ Evreĭ, dintre carĭ unii vorŭ fi espediațĭ cu vapórele de pe Dunăre, ér alții cu cele de pe mare, spre a se duce de unde au venitŭ. Așĭ dori sĕ auȡu, că acéstă dispositiune se aplică și în județulŭ Tulcea, care nu credŭ sĕ fi fostŭ mai norocosŭ în acéstă privință.

(O carte tipărită de nebunĭ.) ȡilele acestea a apărutŭ o carte unică în arta tipografică; ea a fostŭ scrisă de unŭ medicŭ de nebunĭ, iér culésă, tipărită și legată chiarŭ de nebuni. Eacă istoriculŭ aceste rare lucrări: In înstitutulŭ de nebunĭ Konradsberg din Stockholm, se află unŭ culegătorŭ tipografŭ bolnavŭ, spre a cărui distracție se aduseră acolo mai multe cutii cu litere și o mașină de tipăritŭ de mână. Unŭ altŭ bolnavŭ vecinŭ cu culegătorulŭ arĕtă unŭ mare interesŭ pentru aceastâ ocupațiune și culegătorulŭ începŭ a i dă lecțiuni de tipografiă. Nu multŭ după aceasta mai mulți nebunĭ prinseră gustŭ la această ocupațiune și fură înstruițĭ cumŭ trebue de junele culegătorŭ. Medicŭlŭ sefŭ alŭ înstitutului, dr. Björnstrom, încurajă aceste silințe în prevederea, că o asemenea ocupațiune este nu numai o distracțiune plăcută și folositóre, dér încă, ca orĭ-ce lucrare mechanică regulată, ca putea sĕ aibă o înriurire binefăcătóre pentru reinsănĕtoșarea nenorociților bolnavĭ. Elŭ stabili decĭ în înstitutŭ o tipografia complectă, a cărui conducere o încredință unui tipografŭ sănătosŭ de minte. Acesta adună în giurulŭ sĕu pe toți bolnavii, carĭ arătau óre-care înclinare pentru acestŭ felŭ de ocupațiune. Prima carte ce eși din această tipografiă, este scrisă de d. dr. Björnstrom, asupra bólelorŭ mintale. Această carte are 202 paginĭ, și atâtŭ compunerea câtŭ și tipărirea și legătura eĭ suntŭ minunate și corespundŭ la tóte cerințele tehnice; în fine, décă nu s'ar spune pe ea, nici nu și-ar închipui cine-va, că această carte este opera unorŭ nenorocițĭ nebunĭ

Conspectulŭ operatiunilorŭ Institutuluĭ de creditŭ și de economiĭ „Albina“ în lunile Ianuarie și Februarie 1884.

I n t r a t e :

Numĕrariŭ din 31 Decembre 1883	57640.60
Depunerĭ	248169.28
Cambii rĕscnmpĕrate	318143.18
Împrumuturĭ hipotecare și alte împrumuturĭ	120377.67
Interese si provisiunĭ	27871.50
Fondulŭ de pensiunĭ	77.—
Monetă vêndută	144967.35
Efecte	38831.45
Conturĭ curente	46140.57
Diverse	811.59
	fl. 1003030.19

E ș i t e :

Depunerĭ	187002.02
Cambii escomptate	402881.54
Împrumuturĭ hipotecare și alte împrumuturĭ	139155.—
Interese pentru depunerĭ	395.83
Contribuțiune și competințe	4829.91
Salarie și spese	4533.25
Monetă cumpĕrată	103772.51
Conturĭ curente	92085.77
Diverse	744.85
Saldo în numĕrarŭ cu 29 Februariu 1884	67629.51
	fl. 1003030.19

S i b i i u, 29 Februariu 1884.

Visarion Romanu m. p.	*I. Lissai* m. p.
Directorŭ esecut.	comptabilŭ.

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 1 Marte v. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	$93^{1}/_{2}$	vênd.	94
Renta rom. amort. (5%)	„	$95^{1}/_{5}$	„	96
„ convert. (6%)	„	$98^{1}/_{2}$	„	99
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	„	32	„	33
Credit fonc. ruralŭ (7%)	„	$102^{1}/_{4}$	„	$102^{3}/_{4}$
„ „ „ (5%)	„	$91^{3}/_{4}$	„	—.—
„ „ urbanŭ (7%)	„	$101^{3}/_{4}$	„	$102^{1}/_{4}$
„ „ „ (6%)	„	98	„	$98^{1}/_{4}$
„ „ „ (5%)	„	$88^{7}/_{8}$	„	89
Banca națională a României	„	1388	„	—
Ac. de asig. Dacia-Rom	„	381	„	—
„ „ „ Națională	„	$257^{1}/_{2}$	„	—
Aurŭ	„	3.90 4%	„	—.—
Bancnote austriace contra aurŭ	„	2.09	„	2.10

Cursulŭ la bursa de Viena

din 14 Martiu st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6% 122.30. Rentă de aurŭ 4% 91.70. Rentă de hărthiă 5% 88.60. Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare 142.—. Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emissiune) 95.30. dto (II-a emissiune) 116.25. dto (III-a emissiune 100.25. Bonurĭ rurale ungare 100.70. Bonurĭ cu cl. de sortare 99.75. Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ 100.—. Bonurĭ cu cl. de sortare 99.—. Bonurĭ rurale transilvane 100.—. Bonurĭ croato-slavone 100.—. Despăgubire p. dijma de vinŭ ung. 97.50 Imprumutulŭ cu premiu ung. 116.75. Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului 114.10. Renta de hărtiă austriacă 79.75. Renta de arg. austr. 80.90. Renta de aurŭ austr. 102.10. Losurile din 1860 136.—. Acțiunile băncei austro-ungare 844.—. Act. băncei de creditŭ ungare 326.50. Act. băncei de creditŭ austriace 323.60 Argintulu —.— Galbinĭ împĕrătescĭ 5.70. Napoleond'orĭ 9.61. Mărcĭ 100 împ. germ. 59.20 Londra 10 ℔ sterlinge 121.50.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.** Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Tipografia: **Ioanŭ Gött și fiiŭ Henricŭ.**